

І народ свята захоўвае ў сваім сэрцы памяць аб лепшым сваім сыне, які прайшоў разам з ім слаўны шлях барацьбы ў імя лепшых чалавечых ідэалаў.

**Пачнём някратаны паданні
Сачыць пад бацькаўскай страхой...**

**Аб чым з сабой тады ўдваёчку
Снавалі думкі, сеўшы ў рад, -
Пытаць аб гэтым трэба ночку
І за акном вішнёвы сад.**

**Наталья ў вёсцы між сваімі
Найпрыгажэйшаю была...**

**Пасля к сабе яе стаў клікаць.
Яна ішла за ім, як цень...**

**У пушчу ўцёк, у ёй асеўся,
Змяніўся ўвесь, як ваўкалак,
У скуру воўчую адзеўся
І стаў на жыр выходзіць так.**

**Так страшны той разбойнік згинуў,
Што ўмеў любіць і забіваць...**

**І горад вырас, як з зямлі,
Яго Магілевам назвалі...**